

همیشگی است.

۲۰. تفاوت دنیا و آخرت

۱. کتمان سخن

«لا یکتُمونَ اللهَ حدیثاً» (نساء: ۴۳): در دنیا می‌توان سخنان را کتمان کرد ولی در قیامت کتمان سخنان ممکن نیست.

۲. عذرخواهی

«ولا یوذَنُ لَهم فیعتذرون» (مرسلات: ۳۶): در دنیا می‌توان عذرخواهی کرد ولی در قیامت عذرخواهی ممکن نیست.

۳. فرار از عقوبت

«این المفّر کلاً لاوزر» (قیامت: ۱۱-۱۰): در دنیا می‌توان برای نجات از شکنجه و

۷. تخفیف در عقوبت

«فلا یخفف عنهم العذاب ولا هم ینصرون» (بقره: ۸۶): شکنجه و عذاب دنیا قابل تخفیف است اما در قیامت چنین نیست.

۸. رهن و وثیقه

«کل نفس بما کسبت رهینة» (مدثر: ۳۸): در دنیا برای آزادی خود یا ملک خود می‌توان رهن و وثیقه سپرد، در قیامت ممکن نیست بلکه خود انسان را به گرو می‌گیرند.

۲۱. آثار انفاق در راه خدا

الف. مانع هلاکت و نابودی جامعه

۲۲. شرایط انفاق

انفاق باید از بهترین اموال باشد: «یا ایها الذین آمنوا انفقوا من طیبات ما کسبتم» (بقره: ۲۶۷): ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از دستاوردهای نیکوی خویش و از آنچه را برایتان بر زمین رویانده‌ایم انفاق کنید.

از اموالی که مورد نیاز است انفاق کنید: «و یوثرن علی انفسهم و لو کان بهم خصاصة» (حشر: ۹)

باید به کسانی انفاق کرد که سخت بدان نیازمندند: «للفقراء الذین احصروا فی سبیل الله» (بقره: ۲۷۳): این صدقات از آن بینوایانی است که خود را در طاعت حق محصور کرده‌اند.

عقوبت فرار کرد ولی در قیامت فرار ممکن نیست.

۴. دفاع از خود

«یوم لا ینطقون» (مرسلات: ۳۵): در دنیا می‌توان از خود دفاع کرد و سخن گفت ولی در قیامت سخن گفتن و دفاع کردن ممکن نیست.

۵. تقیه و پنهان کردن اعمال و عقاید

«یوم تبلی السرائر» (طارق: ۹): در دنیا می‌توان تقیه کرد و اعمال و عقاید خود را پنهان کرد ولی در قیامت این امر ممکن نیست.

۶. نعمت‌های گذرا

«اکلها دائم» (رعد: ۳۵): «فادخلوا ابواب جهنم خالدين فیها» (نحل: ۲۹): نعمت‌ها و عذاب دنیوی گذرا و مقطعی است اما در قیامت نعمت‌ها و عذاب الهی جاودانه و

ب. مایه فزونی

«ما انفقتم من شیء فهو یخلفه» (سباء: ۳۹): اگر چیزی انفاق کنید، عوضش را خواهد داد.

ج. مایه تثبیت موقعیت خویش

«و مثل الذین ینفقون اموالهم ابتغاء مرضات الله و تثبیتاً من انفسهم» (بقره: ۲۶۵): و مثل کسانی که اموال خویش را برای طلب رضای خدا از روی یقین و اعتقاد انفاق می‌کنند.

د. مایه نیل به سعادت

«و من یوق شح نفسه فاولئک هم المفلحون» (حشر: ۹): و آنان که از بخل خویش در امان مانده باشند رستگاراند.

شایسته است انفاق به صورت پنهانی صورت گیرد: «و ان تخفوها و تؤتوها الفقراء فهو خیر لکم» (بقره: ۲۷۱): اگر صدقه را به صورت پنهانی و به فقرا انفاق کنید برای شما بسیار بهتر است.

با منت و آزار صدقه و انفاق خود را باطل نکنید: «یا ایها الذین آمنوا لاتبطلوا صدقاتکم بالمنّ والاذی» (بقره: ۲۶۴): ای کسانی که ایمان آورده‌اید، صدقه‌های خویش را به منت و آزار رسانیدن (دیگران) باطل نکنید.

انفاق باید همراه با اخلاص باشد: «ینفقون اموالهم ابتغاء مرضات الله» (بقره: ۲۶۵): اموال خود را برای رضای خدای خویش انفاق می‌کنند.

از اموال مورد علاقه خود انفاق کنید: «لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون» (آل عمران: ۹۲): نیکی را در نخواهید یافت تا آن‌گاه که از آنچه دوست می‌دارید انفاق کنید.

